

เทศน์อบรมฆราวาส ณ วัดป่าบ้านตาด

เมื่อวันที่ ๒๖ กรกฎาคม พุทธศักราช ๒๕๕๕

ระลึกถึงความตายมากเท่าไรยิ่งดี

วัดป่าภูสัณโฆใต้ทองคำถวายตั้ง ๕ กิโล ดอลลาร์ได้ ๘๙๕ ดอลลาร์ เงินไทย ๒ หมื่น อนุโมทนาทั่วหน้ากันให้กระเทือนทั่วประเทศไทยซี นี่สมบัติของประเทศไทย กำลังเร่งทองคำระยะนี้เร่งเรื่อยๆ เราจะให้เข้าถึงจุดที่ต้องการซึ่งได้ออกประกาศทั่วไปหมดแล้วในเมืองไทยของเรา ให้ได้ ๑๐ ตัน เวลานี้ออกแล้วนะ ๑๐ ตันนี้ออกสนามแล้ว ต้องให้ได้ ๑๐ ตัน ส่วนดอลลาร์เราไม่กำหนด แต่ยังไงดอลลาร์จะไม่ต่ำกว่า ๑๐ ล้าน เวลานี้ก็เข้าเจ็ดล้านแล้ว ส่วนทองคำจะเต็มอัตราที่เรากำหนดไว้ ๑๐ ตันนั้นแหละทองคำจะต้องได้ ๑๐ ตัน เพราะดอลลาร์จะต้องได้ถึง ๑๐ ล้าน แน่ คิดว่าแน่ เราเพิ่งกลับมาวันที่ ๒๓ วันที่ ๓ นี้ก็จะต้องกลับไปกรุงเทพฯ อีกนะ เขานิมนต์ที่แรกเราไม่รับ พอออกพรรษาเราก็อุ่น จนพอแล้วจะเป็นจะตายแล้ว เขานิมนต์เราก็ไม่รับ เขาก็มีเหตุผลอย่างหลายอย่าง มันจำเป็นเราก็เลยต้องรับ ต้องกลับไปกรุงเทพฯ อีก ๗ วัน ไปวันที่ ๓ วันที่ ๙ กลับ แน่ ๗ วัน ก็อย่างนั้นแหละ

พอไปถึงวันที่ ๓ วันที่ ๔ ก็เทศน์ วันที่ ๕ ก็เทศน์ แล้ววันที่ ๖ มีว่างอยู่ แล้ววันที่ ๗ เป็นวันงาน วันที่ ๘ ดูเหมือนว่าง ไปคราวนี้ว่าง ๒ วัน วันที่ ๙ ก็กลับอุดรฯ ที่เทศน์กรมประชาสัมพันธ์คราวนี้เขาจะถ่ายทอดสดออกทั่วประเทศไทย เวลาบ่าย ๒ โมง วันที่ ๗ ตอนบ่าย ๒ โมง เราจะเทศน์ที่กรมประชาสัมพันธ์ แล้วเขาจะถ่ายทอดสดออกทั่วประเทศไทย ที่ไปเทศน์วัดภูริทัตฯ ปทุมธานี เขาก็ออกถ่ายทอดสดเหมือนกัน วันที่ ๒๑ เวลาบ่าย ๔ โมง เขาก็ถ่ายทอดสด กรมประชาสัมพันธ์ถ่ายทอดสดเหมือนกัน เขาเริ่มประกาศทั่วหน้าแล้ว ทั้งกรมทหารเขาถ่ายทอดสด แต่บริเวณมันกว้างแค่นี้ ร้อยกิโลฯ สำหรับกรมทหารอยู่ในกรุงเทพฯ นะ ส่วนปทุมธานีกับกรมประชาสัมพันธ์ทั่วประเทศเลย

ก็ดีนะ การที่พวกเราช่วยชาติบ้านเมืองคราวนี้รู้สึกว่าเป็นศีลธรรมจะค่อยกระจายออกให้พี่น้องทั้งหลายซึ่งเป็นชาวพุทธเราได้ทราบบ้าง ฟังแต่ว่าบ้าง แต่ก่อนอยากจะพูดว่าจิตซัดเลย ศาสนาเลยมีแต่ในคัมภีร์อยู่ตามตู้ตามหีบ ตามวัดวาอาราม มีหน้าซ้าตามบ้านตามเรือนของคน แต่ที่จะนำมาเป็นประโยชน์สมชื่อสมนามว่าชาวพุทธแท้จะไม่มีใครสนใจ สิ่งในโลกสนใจมากก็คือส้วมคือถ่าน เรื่องกิเลสตัณหา ไปที่ไหนมองดูคน

แทบไม่เห็นตัวคน อย่าว่าเราประมาทโลกนะ ธรรมต้องเป็นธรรม โลกต้องเป็นโลก สูงต้องบอกว่าสูง ต่ำต้องบอกว่าต่ำ นี่ธรรมท่านดูแล้วแทบจะมองไม่เห็นคน มีแต่กิเลสครอบหัวไปหมดทั้งคน กิริยาที่แสดงยิบเย็บ ๆ เป็นศีลธรรมที่จะลากเจ้าของขึ้นนี้แทบไม่มีนะ มีแต่กดลง ๆ ตลอดเวลา แล้วทุกวันยิ่งหนาแน่นขึ้นเรื่อย

นี่พอดีได้ออกมาช่วยชาติคราวนี้ธรรมะก็เริ่มออกไปตาม ๆ กัน ตั้งแต่เริ่มแรกเทศนาว่าการ ก็ค่อยกระจายออก ๆ เรื่อย ๆ จนกระทั่งทุกวันนี้ ออก แล้วก็ไปประโยชน์กว้างขวางพอประมาณ คือเทศน์ก็ออก วิชยาก็ออก พวกเทพก็เอาไปตามที่ต่าง ๆ ที่สำคัญก็คือ อินเทอร์เน็ต ออกทั่วโลกเลยเวลานี้ เทศน์ของเราคนเดียว เทศน์ของเราคนเดียวพูดอย่างนี้นะ คนเดียวในนามเป็นผู้นำพี่น้องทั้งหลายช่วยชาติบ้านเมืองคราวนี้ ช่วยทั้งชาติช่วยทั้งศาสนาไปด้วยกันเลย วัตถุประสงค์ให้ได้ จิตใจก็ให้เจริญรุ่งเรืองรู้จักศีลจักรธรรมไปด้วยกัน เราก็รู้สึกได้ว่าพอได้พูดให้พี่น้องทั้งหลายฟัง ตลอดมานะเรื่องสังขารร่างกายนี้อ่อน แต่จิตใจยิ่งแข็งขึ้นนะ ด้วยความเมตตาเป็นห่วงเป็นใย พี่น้องทั้งหลาย จะตายไปเสียเราก็ตายกองกันอีกพวกนี้ไม่เกิดประโยชน์อะไรเลย เราตายเราไม่มีปัญหาอะไรเราบอกแล้ว เพราะฉะนั้นจึงเป็นความห่วงใยมาก เราไม่อยากพบเห็นบรรดาพี่น้องชาวไทยเราซึ่งเป็นชาวพุทธมาตายกองกันให้กิเลสเหยียบหัวอยู่ตลอดเวลา โผล่หน้าขึ้นมาไม่ได้ แม้แต่หน้าเดียวเลยนี้ เราไม่อยากเห็นไม่อยากดูนะ

เพราะฉะนั้นจึงได้เทศนาว่าการด้วยความเมตตาแล้ว ๆ เรื่อยมา แล้วธรรมะนี้จะออกไปเรื่อยนะ จะออกเรื่อย ๆ พูดให้ยินเลยนะ อย่ามาเข้าใจนะว่าท่านเทศน์มาหลายปีหลายเดือนแล้วธรรมะจะอ่อนเปียก อย่ามาเข้าใจนะให้ว่าอย่างนั้นเลย ขอแต่เหตุการณ์ผ่านเข้ามา มันควรยกถึงเราก็ท่วมเลย ถ้าไม่ควรก็ปิดไว้อย่างนั้นแหละจะว่ายังไง พอพูดอย่างนี้ก็ระลึกถึงหลวงปู่แหวน ท่านเก็บของท่านไว้เท่าไร พระขี้ต้อเข้าไปฟังถึงท่าน ถึงน้ำสะอาดท่านเปรี้ยวออกมาเลย นั่นแหละเอาไว้ในถึงมันก็อยู่ในถึงกระจายออกไปชะล้างอะไรมันก็เป็นประโยชน์ ตามลำดับลำดับของสิ่งที่ควรจะชะล้างได้ ถ้าไม่ควรก็เก็บอยู่อย่างนั้นละ น้ำสะอาด ธรรมก็เป็นธรรมมาตั้งแต่กาลไหนกาลใด โลกไม่สนใจที่จะปฏิบัติก็ไม่เกิดประโยชน์อะไรกับโลก ธรรมท่านไม่เสียหาย ความเสียหายคือโลก และความเจริญรุ่งเรืองก็คือโลกเมื่อสนใจกับธรรม ถ้าไม่สนใจไม่ได้เรื่อง

เรายังจวนเท่าไรเรายังแรงนะ อำนาจแห่งความเมตตา มันถึงขนาดนั้นนะ มองไปไหนมันเป็นอย่างนั้นทั้งนั้น อำนาจของกิเลสมันครอบขนาดนั้นนะ ท่านทั้งหลายรู้แล้วยัง เราเป็นลูกชาวพุทธ ใหญ่เท่าไรยิ่งใหญ่ด้วยอำนาจของกิเลสตัณหาครอบ ๆ เท่าภูเขา ๆ อย่างนั้นละกิเลสมันยอขึ้น คนนี้เขามั่งเขามีเขาเป็นเศรษฐีกุมภพี้ คนนี้เขา

ยศถาบรรดาศักดิ์สูงชันนั้นชั้นนี้ ดอกเตอร์ ดอกแต่ อะไร กิเลสหลอก แล้วที่นี้ก็ทะนงตัวขึ้น แล้วหัวใจดิ่งลงเข้าใจใหม่ ความทะนงนี่คือความทะนงของกิเลส กดหัวใจลงรู้ใหม่ ไม่รู้ศีลรู้ธรรม ไม่รู้สึกตัว นี่แหละมันเสียตรงนี้นะ ใหญ่เท่าไรมันยิ่งใหญ่อยู่กับกองมูตรกองคูถ มันไม่ได้ใหญ่ด้วยกองศีลกองธรรม ที่จะนำไปเป็นความสุขความสมหวังได้นะ นี่แหละที่เป็นห่วง

คำพูดเหล่านี้เราก็ไม่เคยพูดมาแต่ก่อน ปฏิบัติมาเราก็ไม่เคยคาดเคยคิด เวลา มันจำขึ้นที่หัวใจมันเห็นจะให้ว่ายังไง มาหลอกกันเทร่อ แล้วมันเป็นภัยมาเท่าไรแล้ว กิเลส หลอกสัตว์โลกให้ลุ่มจมมานี้ ตายกองกัน ๆ บอกมาแล้วนี่ ขึ้นสวรรค์-ลงนรก เหมือนเขาขึ้นบันไดลงบันได คน ๆ เดียวมันขึ้นมันลงน้อยเมื่อไร ขึ้นนี้น้อยมากนะ แต่ลงนี้มากที่สุดเลย ถ้าเป็นอย่างโลกเรานี้ก็จะต้องได้สร้างเรือนจำใหม่อีกแหละ มันไม่พอ แต่เรื่องของนรกไม่ต้องพูด มีเท่าไรพอติดบอดี้กับกรรมของสัตว์ ขนาดไหนก็กรรมของสัตว์เป็นความทรมาณไปตลอดจนกระทั่งสิ้นกรรม นี่อำนาจของกรรมใครอย่าประมาท

เมื่อวานเราพูดถึงเรื่องกรรม เน้นหนักมากกรรมนี้มันจำอยู่ที่หัวใจ กรรมปฏิบัติมายังไงดูเอาเจ้าของนี่เลย เป็นเครื่องวัดนะ เราปฏิบัติมาเท่าไร แต่ก่อนไม่เคยปฏิบัติ มันก็เหมือนโลกทั่ว ๆ ไป เขาเหมือนเราเราเหมือนเขา มาคิดถึงเรื่องความตาย มันเดือดร้อนนะ เรายังจำได้เราเป็นเด็ก เริ่มมาเป็นหนุ่มแตกหนุ่มบ้างอะไอย่างนี้ พอคิดถึงเรื่องความตายมันเดือดร้อนวุ่นวาย อยากหาคิดเรื่องนั้นเรื่องนี้มากลบมัน พอได้สบายบ้าง ไม่อยากคิดถึงเรื่องความตาย นี่พิจารณาซิ ไม่อยากตาย แล้วตายแล้วจะไปเกิดที่ไหนก็ไม่ได้คิดนะ หากไม่อยากตาย วางั้นเถอะ คิดค้นหนทางอื่น เอาเรื่องตื่นเต้น เรื่องเพลิดเรื่องเพลินเรื่องโน้นเรื่องนี้มากลบเอาไว้ อันนี้ก็เลสมันก็มากลบเอาไว้ มันไม่ให้มองเห็นความตาย คนเราถ้ามองเห็นความตายจะรู้สึกตัว

เพราะฉะนั้นท่านจึงให้เจริญ มรณัสสติ นะ มรณสติคือความตาย พอความตายปีบเข้ามาสติจะมี พอสติมีความระลึกดีชั่วก็จะมี ระลึกดีชั่วกระจายออกไป ระลึกถึงบุญถึงบาป รู้สึกตัวเข้าเรื่อย ๆ ปรับตัวได้คนนี่ ที่นี้ระลึกถึงตายวันยังค่ำยิ่งดี นั่นระลึกเท่าไรยิ่งเตือนเจ้าของเข้า ยิ่งดีขึ้น ระลึกถึงความตายมากเท่าไร ยิ่งเตือนเจ้าของให้รู้เนื้อรู้ตัวแล้วดีขึ้น ๆ ต่อไปความตายกับใจเข้าถึงกันแล้ว อริยสัจ นั่นแหละแก้กิเลสตรงนั้นเลยเทียว ที่นี้เมื่อเวลาระลึกถึงความตายจนพอ คือ มรณมุขี ทุกข์ นี้ก็อริยสัจ นี่เป็นเครื่องแก้กิเลส ให้คนรู้สึกตัวเรื่องความตาย ท่านจึงสอนมรณัสสติ

กำหนดลมหายใจก็เหมือนกัน ถ้าลมหายใจขาดปั๊บ ตายเลย นั่นอันหนึ่ง จ่อเข้าไปถ้าลมหายใจขาดปั๊บตายเลย ทีนี้เวลากำหนดลมอย่างนั้นจิตก็มีที่พึ่ง เกาะอยู่กับลม ๆ จิตสงบตัวเข้าไป รวมตัวเข้าไป เรียกว่าเป็นจุดแห่งความรู้เด่นขึ้น ๆ จากการกำหนดภาวนาแต่ละบทละบาทนะ นี่แหละประมวลกำลังแห่งความดีทั้งหลายเข้ามาสู่จิตตภาวนาซึ่งเป็นทำนบใหญ่ ทำนบใหญ่นี้คือบุญกุศลที่เราสร้างมามากน้อยนี้จะมากก็กับก็กลับก็ตาม แผลงมาในจิต ไม่มีกำลังก็อยู่ในนั้นละ ไม่สูญหายไปไหนทั้งบาปทั้งบุญ

ทีนี้เวลามีคำภาวนาทุกสิ่งทุกอย่างสมบัติอะไรก็พร้อม ทางภายนอกก็พร้อม ๆ ไหลเข้ามา ๆ รวมลงในจิตตภาวนาเป็นทำนบใหญ่ ทีนี้จะจำขึ้นที่นั่นนะ บุญกุศลทั้งหลายที่เราสร้างมามากน้อยมารวมอยู่นี้หมดเลย เห็นประจักษ์อยู่นี้มันกระจายไปหมดเลย นั่น เห็นไหมละ จิตดวงนี้แหละ มันเป็นขึ้นมาอย่างนั้นด้วยการอบรมทางที่ถูก ไม่มีอะไรในโลกนี้ที่จะเป็นคำถูกต้องแม่นยำยิ่งกว่าพุทธศาสนา ชี้นิวเลย อย่างนั้นเราไม่ได้ตำหนิ คนมีกิเลสเสกสรรปั้นยอว่า ก็ร้อยก็พันก็หมื่นก็แสนศาสนาก็มีแต่ลมปาก หาความจริงไม่ได้ แต่พุทธศาสนานี้ปั๊บถูกเลย สวากขาตธรรม ๆ ตลอดสาย ไม่ว่าบุญว่าบาป ว่านรกสวรรค์ ว่าสัตว์ประเภทใด ๆ จำหมดเลย แล้วนำมาสอนตามที่มีที่เป็นจะผิดไปไหน ท่านจึงเรียกว่า สวากขาตธรรม ตรัสไว้ชอบแล้ว นั่น

เวลานี้เป็นเวลาฟื้นฟูทั้งด้านวัตถุ ทั้งด้านจิตใจเข้าสู่ธรรม ในประเทศไทยของเรา ก็รู้สึกว่าเป็นประวัติศาสตร์อันหนึ่งเหมือนกัน ทางด้านวัตถุก็ฟื้นขึ้นมาดังที่เราเห็นเห็นใหม่เหลืออร่ามอยู่นี้ จะฟื้นเข้ามาสู่หัวใจชาติไทยของเราให้มีความแน่นหนามั่นคง นี้ละหัวใจคนทั้งชาติอยู่ในนี้นะ เหลืออร่ามอยู่นี้ อยู่ที่ไหน จุดใหญ่อยู่ที่นี้ เมื่ออันนี้เข้าสู่คลังหลวงแล้วก็แน่นหนามั่นคง เอ้า การติดต่อซื้อขายทางไหน จะติดหนี้ เอ้า ติด อันนี้เครื่องประกันดินนั้น คนเราก็ไปมาหาสู่กว้างขวางได้สะดวกสบายหัวใจโล่งเป็นอย่างนั้นนะ ถ้าไม่มีเสียอย่างเดียวไม่มีใครมาติดต่อนะ จะไปซื้อไปขายอะไร ถ้าไม่มีเครื่องยืนยันเขาไม่รับซื้อ ติดเขาไม่ยอมให้ติด ติดหนี้ นี้ละจนตรอกใช้ไหมละ พอได้อันนี้ขึ้นมาหนุนชาติไทยของเรา ชาติไทยก็เหลืออร่ามขึ้นมา ๆ เหมือนทองนี้ดูเอาซิ แล้วก็แน่นหนามั่นคงภายในจิตใจอบอุ่นภายในจิตใจ

ทางด้านศีลธรรมก็มีผู้แนะนำสั่งสอน เวลานี้ก็คือหลวงตาบัวนั่นแหละ เป็นผู้นำพี่น้องทั้งหลาย หลวงตาบัวนำพี่น้องทั้งหลายนี้ก็นำแบบไม่สงสัยเสียด้วยนะ บอกว่าไม่สงสัยก็ไม่สงสัย ธรรมพระพุทเจ้าบรรจุเต็มเอี้ยต ตามนิสสัยวานานี้แล้ว เราไม่สงสัย เพราะฉะนั้น การเทศนาว่าการไม่ว่าจะธรรมะชั้นใด ก็พูดได้อย่างองอาจกล้าหาญถอดออกมาจากความจริง ๆ เหมือนวานี้ละ ๆ เห็นไหมตาบอดหรืออยากว่าอย่าง

นั่น มันขนาดนั้นนะ แน่หรือไม่แน่ธรรมภายในใจ ไม่ต้องไปหาพยานมาจากไหน พระพุทธเจ้าตรัสรู้ซึ่งไม่หาพยานสอนโลกทันที ถึงสามแดนโลกธาตุ นี้ธรรมะประเภทเดียวกัน จิตเป็นนักรู้ด้วยกันเข้าถึงกันแล้วก็รู้เต็มภูมิของตัวเองเหมือนกันหมด ไม่มีอะไรผิดแปลกจากกัน เต็มภูมิของศาสดาของสาวก นั้น

แล้วไม่สงสัยทั้งนั้น สนฺทิฏฺฐิโก สุดท้ายประกาศข้างขึ้นมาเท่านั้นไม่ต้องไปทูลถามพระพุทธเจ้า เพราะสนฺทิฏฺฐิโก พระองค์ประกาศไว้แล้ว นั้น มันสด ๆ ร้อน ๆ ทั้งบาปทั้งบุญนะ ท่านทั้งหลายอย่าให้กิเลสหลอกนะ ว่าบุญไม่มี นรกไม่มี สวรรค์ไม่มี สิ่งเหล่านี้มีแต่กิเลสหลอกให้จมนะ ว่าบาปไม่มีมันก็ไม่กลัวบาป นั้นเห็นไหมละ จะให้สร้างบาป นรกไม่มีไม่กลัวนรกจะทำอะไรก็ทำไป สวรรค์ไม่มีไม่ออกไปสวรรค์ ไม่ออกไปสวรรค์มันก็ออกไปนรกอย่างเดียว นั้น มีตั้งแต่เรื่องที่จะเอาให้จม ๆ รู้ไหมว่านี่ละคำสอนของกิเลส ท่านจึงไม่ตั้งว่าเป็นศาสนาเพราะสอนคนให้จม ลากคนให้จม ไม่เรียกคำสอน ลากคนขึ้นจากความลุ่มจมและความทุกข์ทั้งหลาย ท่านเรียกว่าคำสอนธรรมของพระพุทธเจ้าทุก ๆ พระองค์แม่นยำเหมือนกันหมดไม่มีผิดกัน แล้วพวกเราได้ครองไว้แล้วเวลานี้ พุทธศาสนาอยู่ที่บ้านที่เรือนตามตำรับตำราอยู่ที่หัวใจเราทุกคน

ให้พระองค์ให้ตึนะ ใจดวงนี้ดวงจะพาไป จะพาจมน้ำใจดวงนี้แหละ ให้จำให้ตึนะ คำสอนพระพุทธเจ้าสด ๆ ร้อน ๆ นะ บาป สด ๆ ร้อน ๆ บุญสด ๆ ร้อน ๆ กิเลส สด ๆ ร้อน ๆ ธรรมะสด ๆ ร้อน ๆ เสมอกันหมด ขอให้เอื้อมทางไหนที่จะเป็นประโยชน์แก่ตน ให้เอื้อมให้มากนะ ถ้าอันไหนที่ไม่เป็นประโยชน์ให้ปิดออก ๆ จึงเรียกว่าคนรับผิดชอบตัวเอง เรารับผิดชอบต่อเราเวลานี้เป็นยังไง วันหนึ่งไม่ได้กินอยู่ได้ เหมอมันจะตาย นี่ก็รับผิดชอบต่อตัวเอง ต้องกิน ต้องนอน ต้องขับถ่าย มีแต่ความรับผิดชอบในธาตุในชั้นนี้ แล้วจิตใจนี้มีอะไรเป็นเครื่องรับผิดชอบต่อละ ถ้าไม่มีธรรมแล้วใจจมนะ อะไรจะเหลือเพื่อขนาดไหนล้นฟ้าล้นแผ่นดิน ใจแห่งผากจากความดีเสียอย่างเดียว จมได้ไม่สงสัย

ถ้าใจมีความเต็มตื่นด้วยอรรถด้วยธรรมแล้ว อะไรจะขาดเขินก็ตาม เกิดมาจากพ่อจากแม่เรา เราไม่ได้ขนสิ่งเหล่านี้มาเป็นบริษัทบริวาร เป็นเครื่องประดับเรานะ เกิดมาล่อนจ้อน แต่งตัวมาเกิดด้วยกันทั้งหญิงทั้งชาย แล้วเราก็มายู่ตามโลกตามสังสารที่เขามียังไงก็มีไปตามกันเฉย ๆ นะ ความจริงแล้วมาล่อนจ้อนไปล่อนจ้อน นั้นเห็นไหมละ ถ้าไม่มีความดีแล้วยังไงก็ต้องไปแบบหมดเนื้อหมดตัวไป มากี่มาสร้าง ความหมดเนื้อหมดตัวใส่ตัวเอง เต็มที่แล้วก็จมไปเลยหมดตัว นั้น ผู้ที่มาพยายาม ขวนขวาย ท่านว่า ตโมโชติปราชโน เบื้องต้นจนตรอกจนมุมพยายามขวนขวายไปก็

นี่ก็เป็นโอกาสอันดีของเราทุกคนแล้ว เวลานี้ธรรมกำลังกระจาย เราออกเรื่อย
 แหละธรรม ขอให้ผู้มีรับจะออกเอง ๆ ถ้าไม่มีผู้รับไปยังไงก็อย่างนั้นละ เหมือนเรา
 ทอดแหกางแหไปอย่างนี้จะทอดลงที่ตรงไหน อันนี้ชี้หม้ออันนี้ชี้หมา อันนั้นบุตรอันนี้คุณ
 เต็มไปหมด แล้วจะทอดแหลงเผลอ อันนี้กางแหก็คือธรรม ไปที่ไหนมองดูมีแต่บุตร
 แต่คุณ คนทั้งคนมีแต่กองส้วมกองถ่าน กิเลสตัณหา ความโลภ ความโกรธ ความ
 หลง คือกองบุตรกองคุณเต็มหัวใจ ลากเข็นสัตว์ทั้งหลายลงสู่ความทุกข์หมั่นหันตทุกข์
 ตลอดเวลา แล้วจะทอดแหลงได้ยังไง ธรรมทอดไม่ได้ เพราะมันไม่สนใจ มันเพลินตั้ง
 แต่เรื่องบ้า ๆ บอ ๆ ไปอย่างนั้นแหละ ที่นี้ก็จมไป ๆ

เราจะเป็นฝ่ายจมไปหรือจะเป็นฝ่ายฟื้นฟู งามตัวเองนะ อย่าไปถามใคร งาม
 ใครไม่ดี ให้ถามตัวเองจึงได้สติตั้ง ดูตัวเองได้สติตั้งกว่าดูคนอื่นนะ เตือนตัวเองนี้
 ละสำคัญมาก เอาให้ถึงพริกถึงขิง ถึงเป็นถึงตายไม่เป็นไร เจ้าของฝึกเจ้าของ แต่คน
 อื่นมาทำไม่ได้ เกิดข้าศึกกันทันที เนะมันต่างกันนะ พวกมันจำเอา พุดเพียงเท่านี้ละ แค
 นั้นก่อนวันนี้

อ่านธรรมะหลวงตาวันต่อวัน ได้ที่ www.Luangta.com